

[Chr. Nielsen.]

bøjet sig for det krav, de borgerlige partier har stillet.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de fire ordførere, som har anbefalet lovforslaget. Jeg skal gøre et par ganske korte bemærkninger i anledning af de udtalelser, der er fremsat.

De tre ærede medlemmer, der talte på venstres, de konservatives og de radikales vegne, udtalte, at en skattelettelse ville være bedre end rabatkort. Dertil vil jeg gerne sige, at hvis det er meningen, som det har været min mening, at man såvidt gør ligt skal dække de prisforhøjelser, der kan blive tale om efter restriktionernes ophævelse, kan vi ikke finde en skatteordning, der tilnærmelsesvis giver tilsvarende dækning, og ingen af de herrer har på egne eller på deres partis vegne fremsat forslag, der på nogen måde har kunnet give en retfærdig dækning. Der er forelagt det statistiske departement det spørgsmål, hvordan det vil virke, hvis man giver en procentvis skattelettelse i samme omfang, og svaret er, at den almindelige befolkning ikke engang vil opnå halv dækning.

Det ærede medlem fru Lisbet Hindsgaul fremførte et eksempel på, hvor uretfærdig grænsen var. Ja, men det ærede medlem har misforstået bestemmelsen. Den laveste grænse er ikke 10 000 og 12 000 kr.s indtægt, men 1 000 kr.s betalt statskat, hvad der nogenlunde svarer til en indtægt på 10 000 kr., og den øverste grænse er 1 400 kr. skat, hvad der nogenlunde svarer til en indtægt på 12 000 kr. Hvis det drejer sig om en skatteyder med mange børn, kommer man dog langt, langt højere op end til de 12 000 kr. i indkomst. Det forhold, det ærede medlem har stillet op, har intet med virkeligheden at gøre. Jeg tror, man kan komme op på en indkomst på en snes tusind kroner, før man mister retten til at få rabatkort til børnene, hvis der er en 5—6 børn, selvom jeg ikke tør garantere det. I alt fald ligger grænsen langt, langt over de 12 000 kr.

Det ærede medlem hr. Chr. Nielsen tror, at det er noget galt, der her laves. Ja, hvilken anden opgave har det ærede medlem end at gå rundt og få folk til at tro, at de altid lider uret. Jeg er ikke blevet påtvunget denne ordning, jeg har selv ønsket den. Så længe vi havde varemangel, var vi nødt til at have rationering, men der bliver ingen mangel på flæsk og kød i de kommende måneder. Der slagtes 3—4 gange så mange svin, som vi bruger her i

landet, i modsætning til de uger, da vi ikke engang kunne slagte så meget, som vi selv spiste. Der slagtes nu mange flere kreaturer, end vi selv bruger. Hvorfor skulle man så opretholde en rationering? Det ærede medlem siger, at der ikke er fuld dækning. Det ved det ærede medlem ganske sikkert ikke spor om. Jeg har spurgt de sagkyndige, og alle udregninger går ud på, at der skal bruges et sådant beløb til dækning; men derudover er der yderligere dækning for de fattigste, navnlig for familier med mange børn. Børnene spiser jo ikke så meget flæsk som de voksne, derfor vil de pågældende få fuld dækning gennem rabatmærkerne, når de køber flæsk.

Pristallet vil stige med 1,6 point, til trods for at der er fuld dækning. Det hænger sammen med, at man ved pristalsberegningen regner flæsk og kød af al slags til een gruppe. Det vil sige, at alt andet kød, hestekød, fårekød, hønsekød og vildt, selvom det ikke stiger i pris, regnes med ved beregningen af pristallet, hvorved pristallet drives op. Dertil kommer, at landmændene ikke får rabatmærker, og resultatet bliver da, at lønarbejderne, der får deres løn reguleret efter pristallet, opnår fuld dækning for prisstigningen på kød og flæsk og yderligere for 1,6 point; og de, der har mange børn, får meget mere, for børnene spiser ikke så meget flæsk som de voksne.

Til det ærede medlem, der siger, at frit forbrug nu har ingen steder hjemme, fordi der er varemangel, vil jeg sige, at det ærede medlem følger slet ikke med, hvis han vil påstå, at der bliver varemangel på disse to områder. Det er muligt, at der bliver nogle overgangsvanskeligheder, fordi de handlende ikke har det i orden, så alle mennesker straks kan få, hvad de ønsker, men der er kreaturer nok, og der er svin nok, og priserne bliver de samme på hjemmemarkedet som til eksport; og når priserne er de samme, hvorfor skulle der så ikke komme lige så meget frem på hjemmemarkedet som til eksport? Det gælder bare om, at slagterne selv sørger for at købe ind. Det bliver ikke tildelt sådan som tidligere, nu har de deres frihed.

Chr. Nielsen: Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, hvordan han kan hævde, at der ikke eksisterer varemangel længere, hvad kød og flæsk angår. Hvordan kan det så være, at den københavnske befolkning i almindelighed ikke kan få,